

Becky Craven

Tweede raadgeefster
in het algemeen jon-
gevrouwenpresidium

Mijn normen naleven

*'Te allen tijde [...] als getuige van God' optreden
(Mosiah 18:9).*

Mijn vader was beroepsmilitair, dus we verhuisden vroeger vaak. Een van de moeilijkste kanten van verhuizen was afscheid nemen van mijn vriendinnen. Ik vond het lastig om vriendschap te sluiten, omdat ik verlegen was. Gelukkig waren de

mensen op school en het jeugdwerk altijd vriendelijk. In de kerk maakte het niet uit of je anders was. We waren allemaal met elkaar bevriend.

Een van de manieren waarop ik mijn verlegenheid overwon, was door in de kerk te helpen. Het begon in het jeugdwerk. Ik vertelde tijdens de participatieperiode over een tekst. Of ik las in de les iets voor. Stukje bij beetje kreeg ik meer zelfvertrouwen. Daardoor kon ik ook over mijn geloof praten.

Toen ik in het vierde of vijfde leerjaar zat, woonden we in Maryland (VS). Er zaten maar een paar leden van de kerk op mijn school. Ik had vriendinnen die lid waren en vriendinnen die geen lid waren.

Toen ik een tiener was, deden sommige vriendinnen dingen die niet met mijn normen strookten. Maar ze probeerden mij er niet toe over te halen. Ik ben blij dat mijn vriendinnen mijn geloof respecteerden. Soms had ik wel eens het gevoel dat ik er niet bij hoorde, omdat ik niet aan alles mee kon doen. Maar ik had altijd het idee dat ik me aan mijn normen moest houden. Ik besloot het evangelie in alle omstandigheden na te leven. Mijn getuigenis was door het jeugdwerk en de gezinsavond gegroeid. Ik leerde dat ik een kind van God was.

Jaren later hoorde ik dat twee van mijn vriendinnen van school lid van de kerk waren geworden. Ik was dolblij! Ze zeiden dat ze gezien hadden dat ik het evangelie altijd naleefde. Mede daarom hadden ze besloten naar de zendingen te luisteren.

Mijn lieve jonge vrienden en vriendinnen, jullie zijn kinderen van onze hemelse Vader. Als je die waarheid *elke dag* in gedachte houdt, wordt het makkelijker om het evangelie na te leven. ●

